

История на Ротари в България

Началото у нас

Рожденият ден на първия в България Ротари клуб ни кара да си припомним за онези, които преди 76 години проправиха пътя, по който българските ротарианци вървят днес.

Най-старият запазен в България документ, в който се споменава за Ротари и за основните му принципи, е едно писмо от 3.8.1926 г. на американец от български произход Съби Николов. Той е първият българин ротарианец, приет за член на РК - Уочестър, САЩ, през 1915 г. Тогава внушава на българския пълномощен министър във Вашингтон, Панаретов, идеята да бъдат изпратени трима български младежи да следват земеделие в САЩ. Между тях е бъдещият блестящ учен, общественик и ротарианец проф. Д. Атанасов. През 1929 г. той добавя недостигащите 3000 долара (по сегашна стойност над 30 000) към дарението на фондация "Рокфелер" за изграждане на фитопатологична лаборатория към Агрономическия факултет. В завещанието на Николов е предвидено щедро дарение за родния му град Панагюрище, като основаната от него фондация до ден днешен подпомага ежегодно болницата там. Съби Николов използва всяка възможност да включи България в програмите на своя клуб и за лобиране пред други американски фондации.

След първия неуспешен опит да установи връзка с България през 1921 г. РИ прави още няколко през 1927-1931 г., за съжаление също без резултат. Все пак на 23.06.1931 г. Секретарят на РИ Р. Уилямс може да напише, че "...европейският секретариат е влязъл във връзка със способни европейски ротарианци, лично запознати с обществения и стопански живот в София и е на мнение, че когато стане възможно да се заинтересува един подходящ кръг водещи личности..., ще се стигне до учредяване на клуб..." През лятото на 1931 г. представителят на РК - Бърно, Чехословакия, проф. Франтишек Пишек пристига в България, придружен от своя асистент инж. Цвятко Кадийски, стипендиант на РК - Бърно. Проф. Пишек провежда няколко срещи с д-р Н. П. Николаев, тогава директор на официоза "La Bulgarie". Очевидно на тези срещи е ставало дума за Ротари, тъй като след завръщането на професора в Бърно д-р Николаев получава писмо с информация за конференцията в РК - Бърно. В Историческия архив на Народната библиотека са запазени писмата, разменени между Кадийски и Николаев, от които става ясно, че е започнала работа по проекта, в който "... участието и ръководството на Николаев ще бъде много ценно..." Изрично се подчертава, че "в днешните критични и заплетени времена ще излезе здрав и читав онзи народ, който има в чуждия свят повече приятели и то истински приятели. Що се отнася до програмата, която подготвяме тук с професора, реализацията зависи до голяма степен от Вас и Вашето влияние..." Веднага след това във в. "Мир" на 31.03.1932 г. д-р Николаев публикува статия, в която за първи път в България се разказва за дейността на Ротари. Междувременно той се свързва и с представителя на "Ремингтон" в България Петко Бояджиев и получава допълнителна информация от него. Няма преки сведения, но по всяка вероятност (освен ако действията през 1931 г. не са били вече съгласувани помежду им) през пролетта на 1931 г. проф. Пишек ще да се е свързал със своя стар приятел

и колега инж. Михаел Гербел от Виена, почетен комисар на РИ за Европа. Още повече, че по онова време пълномощен министър във Виена е д-р Тодор Недков, близък приятел на Гербел. Недков е чест гост на РК - Виена. Запазено е писмо от 10.5.1932 год. до директора на РИ д-р Мюррей Хил, в което се казва, че “скоро Гербел иска да почне работа по клуб в София. Той е на мнение, че има изгледи за добър клуб.” На 24.03.1933 г. д-р Николаев организира в офиса на окончателно завърналия се в страната инж. Кадийски на бул. “Дондуков” среща на 28 видни софиянци с цел подготовка на учредяването.

На 22.04.1933 год. в дома на д-р Николаев се събират първооснователите на ротарианството у нас, подписват учредителния протокол и приемат устава. Избран е първият борд: президент д-р Недков, вицепрезидент д-р Николаев, секретар Петко Бояджиев, касиер инж. Кадийски, церемониалмайстор Велико Христов. Взима се решение от 1.09.1933 г. да започне издаването на ежемесечен бюлетин на френски език под редакцията на блестящия журналист Болеслав Тахауер. В историческия архив на РК - София, се съхранява оригиналът на устава, а през есента на 2002 г. сбирката се обогати с писалката, с която е подписан учредителния протокол, дарена от сина на д-р Николаев. Съхранява се и течението на клубния бюлетин “Rotary club de Sofia” и на списанието на българските ротарианци “Ротари в България”.

На 21.05.1933 Комитетът за избор на РИ гласува приемането на клуба в РИ и на 25.04. РК - София, е вписан под № 3596. На 4.11.1933 г. в Юнион клуб европейският секретар на РЗИ д-р Александър Потер връчва чартърната грамота. България става член на ротарианското семейство, което тогава наброява 150 000 души. Скоро след това започва създаване на клубове в други градове: Варна, следват Бургас, Русе, Велико Търново, Г. Оряховица, Плевен, Пловдив. Напреднали са работите по създаване на клубове в Шумен, Дупница, Лом, върви подготовката в Габрово и Пазарджик...

На 1 юли 1939 г. РИ обявява България за дистрикт с номер 86 с дистрикт гуверньор инж. Любен Божков. Първата дистрикт конференция е през март 1940 г. Това обещаващо развитие неочаквано спира през декември 1940 г., когато със Закон за защита на нацията Ротари клубовете наред с много други международни и “тайни” организации са забранени. На 21 януари последният предвоенен президент проф. Д. Атанасов уведомява членовете, че клубът “... от днес преустановява своята дейност”.

След 9.09.1944 г. без да възстанови работата си клубът е забранен за втори път на 19.05.1951 г., за да възкръсне 40 години по-късно и да постави началото на възраждането на ротарианството в България.
Цвятко Кадийски, РК - София

Първопроходците

Известно е, че Ротари клубовете обединяват водещите в своята област професионалисти. Това е причината да си припомним пионерската дейност на ротарианците от предвоенните клубове. Един бърз поглед върху върху работата на членовете например на РК - София (1933-1941 г.) показва

колко много от тях действително са първопроходци в своята професионална дейност. С риск следващите няколко реда да заприличат на “инвентарен опис”, ще спомена поне десетина ротарианци, които наистина заслужават името първопроходци.

§ Първата помпено-акумулираща ВЕЦ у нас е създадена от инж. Г. Атанасов.

§ Инж. Гатю Белчев конструира първия парен котел в България.

§ Първата оросителна инсталация за българското земеделие е дело на инж. Цв. Кадийски

§ Първата климатична инсталация е изградена от инж. Борис Ненов.

§ Инж. Георги Рашев пуска в действие първата фабрика за глюкоза.

§ Проф. Белинов за пръв път в света изследва отолитовия апарат

§ Проф. Стефан Ватев полага основите на социалната педиатрия в България.

§ Основоположник на научната хигиена у нас е проф. Тошко Петров.

§ Първият закон за защита на природата е написан от проф. Дим. Атанасов.

§ Първият учебник по електротехника е с автор инж. Никола Николов...

Списъкът може да бъде продължен с много имена. Разбира се, може да се възрази и да се каже, че това е просто нормалната, ежедневна, професионална и стопанска дейност на изтъкнати индустриалци, учени и финансисти. Да приемем и това и да допуснем, че казаното по-горе доказва само колко добре е бил избран съобразно изискванията на ротарианството съставът на клуба. От протоколите на срещите на ротарианците, отразени в бюлетина, обаче се вижда как по време на срещите и дискусиите клубът се превръща в своеобразна работна група за междудисциплинарни проучвания, “мозъчен център”, как там се проявяват и избистрят предложения и идеи, които чрез предприемчивостта на заинтересованите ротарианци се превръщат в действителност. По този начин членовете на РК, като генерират идеи и създават модерна, ефективна и съобразена с нуждите и възможностите на страната, индустрия, земеделие и инфраструктура по възможно най-подходящия за тогавашния исторически момент начин, изпълняват основното изискване на ротарианската дейност - да служат на обществото.

Има обаче и няколко осъществени проекта, които са чисто ротариански инициативи, извършени именно от клуба като организатор и изпълнител. На първо място нека отбележим приноса на българските ротарианци за развитието на стопанския туризъм. През 1937 г. РК - София, организира дискусия на тема “Международен туризъм и хотелиерство в България”, на която е посветен цял брой от бюлетина. Очертани са големите възможности на страната за развитие на конгресен, балнеоложки, ловен, зимен, културен туризъм (забележително е, че още тогава са използвани именно

тези термини) и са направени многобройни предложения пред компетентните органи за да може в България да започне развитието на този обещаващ отрасъл. Малко по-късно, през лятото на 1937 г., правителството решава да създаде Дирекция за икономически туризъм, сложила началото на пътя, очертан по време на дискусиата. Двама от тримата първи управители са ротарианци. Една от най-големите успешни акции в живота на Ротари в България е подготовката на участието на страната в Световното изложение в Париж през 1937 г. По покана на френския пълномощен министър в София, Лабуре, президентът на РК - София, инж. Любен Божков формира комитет, в който участват много ротарианци, а председател на организационната комисия е Г. Каназирски. Може би най-големият успех на комитета е, че без да ощети бюджета на страната намира начин да осигури валута, дала възможност на около 2000 души да посетят Франция. По този начин клубът дава своя принос светът да се запознае с България и българите да научат нещо повече за съвременното развитие.

Благодарение на инициативността и връзките на ротарианците става възможно осъществяването на първия международен младежки обмен - взаимното гостуване на млади "юначета" и "соколчета" от България и Чехословакия. Тази дейност на РК не остава незабелязана и когато през 1939 г. се чества юбилеят на организация "Юнак", президентът на РК - София, Клициян, получава Орден за заслуга.

Любопитен е фактът, че ротарианците организират едно от първите авторалита в България. В рамките на своята програма за пропагандиране на страната с туристическа цел, РК - София, заедно с РК - Плевен, Русе и Велико Търново организират първото ротарианско авторали с маршрут София - Карлово - Баня - Сахране - Шипка - вр. Св. Никола - Казанлък - Хисар. Не може да не отбележим, че ротарианският бюлетин е едно от малкото периодични издания, с които България съобщава на света за себе си.

В края на 30-те години страната разполага с един-единствен френскоезичен вестник, бюлетините на БГА, няколко високоценени университетски издания... някое и друго епизодично издание. Това е всичко. Ясно е колко голямо е значението на ежемесечния бюлетин на РК, чийто тираж през 1938 г. достига над 850 бр., като за времето на неговото съществуване над 33 000 броя са получени от клубове по целия свят, легации, ротариански издания...

На 19.IX.1940 г. съвместно с Българското икономическо дружество ротарианците организират среща по повод възвръщането на Добруджа към отечеството. Ротарианецът Никола Стоянов изнася специална беседа на тази тема, отпечатана като първа статия в списанието на Българското икономическо дружество. Клубът взима решение да организира група, която на място да се запознае със стопанските, административни и културни проблеми на освободената българска земя и да предложи програма за възможните действия, с които РК може да бъде полезен. В групата участват проф. Атанасов, Л. Божков, Р. Коссов, Цв. Кадийски, Г. Хлебаров, Д. Савов, ротарианци от Варна и Русе. Поради настъпилите в края на годината драматични събития за живота на Ротари клубовете реално развитие на това

решение няма.

Накрая може да споменем за един малко известен факт, който показва, че благодарение на българските ротарианци името на малка, забравена, унижена след военните катастрофи България все пак започва да говори нещо на света, който, уви, и до днес често пъти бърка географското положение на страната ни... Заседанието на Европейския консултативен комитет в Загреб през ноември 1937 г., след като отбелязва, че ... “България заедно със скандинавските страни е един от най-бързо развиващите се европейски райони по отношение на ротарианството”, разглежда едно предложение за въвеждане на официален език (или езици) в Ротари. Преобладава мнението обаче, че това предложение е несвоевременно. По време на дискусиите и горещите спорове президентът на РИ за Великобритания и Ирландия, д-р Робинзон, на шега предлага - може би, за да успокои страстите - компромисен вариант” ...а защо не български език?”
Цвятко Кадийски, РК – София

Второто начало

Хроника на създаването на Ротари клуб - София, 1991 г.

През 1989 г. в света протичат процесите на промените. В Източна Европа и в Бъл-гария кипи. Постепенно се измъкваме от лапите на страха. През октомври същата година след завръщането си от Австралия, където е бил постоянен гост на РК - Пеннан Хил, Калчо Хинов се среща последователно с Димитър Попов, Атанас Агура, д-р Александър Чирков и други. Водят разговори за Ротари и обсъждат създаването на Ротари клуб в София. Запознават се с първите документи на Ротари интернешънъл и започват кореспонденция с паст дистрикт гуверньора Брус Росс (Дистрикт - Австралия и Нова Зеландия) за създаване на Ротари клуб - София. Скоро българските приятели, съмишленици на Ротари, са изненадани от събитията на 10 ноември 1989 г. и са повлечени от общия ентузиазъм. През втората половина на декември 1989 г. организират първата си открита сбирка. Това е началото. Започват официална кореспонденция с Офиса на РИ в Цюрих.

Симеон Кондов, който се завръща през декември 1989 г. от Венецуела, носейки в себе си идеята за Ротари, създава втора инициативна група с участието на няколко души от реалния бизнес. По-късно от Венецуела пристига и Венци Ангелов с желанието да бъде възстановено ротарианството в България. Той е български емигрант от края на Втората световна война, много активен ротарианец и родолюбец. Поддържа личен контакт със Симеон Кондов още от Венецуела. След публикация във вестник “168 часа” относно посещението на Венци Ангелов и идеята за възстановяване на Ротари в България, се осъществява първата среща между К. Хинов, С. Кондов и В. Ангелов в офиса на К. Хинов на бул. “Патриарх Евтимий”. По този начин двете групи се обединяват и се създава обща инициативна група.

След няколко срещи, (по спомен) през март 1990 г. при тях отива Стефан Стоянов и изявява желание да се включи в инициативната група.

Първоначалната идея за Ротари той получава от Димитър Стефанов, който по онова време е заместник-председател на Демократическата партия на Стефан Савов. Самият Димитър Стефанов е родственик на ротарианец от РК -

Бургас, от преди Втората световна война. Той е работил в САЩ, познава отлично Ротари и е първият преводач на Конституцията и Правилника на Ротари клуба. Сбирките продължават да се провеждат в офиса на К. Хинов, при това по няколко пъти в седмицата. Офисът е в центъра на София и е много удобен за всеки да мине и да обмени мисли за Ротари. Ентузиазъм и напрегнато желание за бързо създаване на Ротари клуб София напътстват техните действия. Почти ежедневно тече кореспонденция с Офиса в Цюрих. Въпреки това нещата вървят тромаво и бавно. Първите официални сборки на инициативната група стават в хотел "Шератон". Получават от Цюрих указания за стъпките, които трябва да изминат, за да станат клуб. "Ротарианският патрон" на К. Хинов - ПДГ Брус Росс - атакува с писма Централата на РИ. Препраща изцяло кореспонденцията на инициативната група до там, а тя отразява всички изпълнени ротариански проекти и действия, както и развитието на демократичните процеси в България. Работят настойчиво, докато един ден К. Хинов не получава копие на писмо от 19 април 1990г. адресирано до Сотирис Фалцис, ДГ на Дистрикт 247, от Л. Брьонер, Директор на Офиса в Цюрих. В писмото той много откровено и директно обяснява, че в България, Румъния и Албания политическата обстановка е все още много нестабилна, "с преобладаващи политически безредици" и не трябва да се бърза с чартирането на клуба. По-нататък той препоръчва инициативното общество да продължава да работи все така активно, на основание решението на Борда на РИ за разширението на Ротари в постсоциалистическите държави от Източна Европа. Уведомяват го, че ще бъде изпратен ПДГ Тувия Лави, член на Комитета за разширението, който да инспектира ситуацията в България. Писмо от РИ е изпратено до ПДГ Брус Росс. Съдържанието е почти същото с допълнението, че РИ ще направи официален контакт с правителствените власти, с цел да получи необходимото одобрение и гаранции, изисквани от Борда, за да даде разрешение за самото разширение. Тъй като ротарианското движение е било забранено в България, а през 1951 г. със съдебна присъда е ликвидирано, то България е извадена от ротарианските страни и сега отново трябва да бъде приета. Инициативното общество прави постъпки пред правителството на Андрей Луканов. Оказва се, че той добре познава ротарианското движение и правителството взема решение да разреши влизането на ротарианството в България. Външният министър Любен Гоцев изпраща писмо до РИ, в което съобщава за решението.

31 август 1990 г. Провежда се учредително събрание на инициативното общество за създаване на Ротари клуб с адрес: София, бул. "Патриарх Евтимий" № 60. Учредители:

§ Калчо Хинов

§ Симеон Кондов

§ Стефан Стоянов

Временно представляващ обществото е К. Хинов. Съставен е протокол. Приет е Устав. Направени са постъпки за регистрация в съда. Тези документи са изпратени до Офиса на РИ в Цюрих.

Септември 1990 г. Официални членове на инициативното общество са:

1. Проф. д-р Александър Чирков
2. Атанас Агура
3. Венцислав Димитров
4. Димитър Попов
5. Димитър Стефанов
6. Иван Сеферинов
7. Калчо Хинов
8. Кирил Маричков
9. Симеон Кондов
10. Стефан Драгостинов
11. Стефан Стоянов
12. Стоян Ганев
13. Събчо Милков
14. Тодор Колев

На 17 септември 1990 г. от 11:00 ч. в хотел “Шератон” е организирана първата пресконференция на инициативното общество. Това е първата публична изява. На нея са представени ротарианството, дейността му до момента и реализираните благотворителни акции.

На 19 септември 1990 г. г-н Бойко Димитров, Министър на външните работи на България, изпраща писмо до Тувия Лави. В него той го уведомява, че Министерството (респективно Правителството) подкрепя идеята за ново откриване на България за Ротари и завършва с думите: “Надявам се скоро да видя Ротари клуб в София”. Това писмо е иницирано от К. Хинов и Д. Попов.

Не закъснява посещението на ПДГ Тувия Лави в София. Тук той се запознава с всички членове на инициативното общество, като посещава и неговата седмична сбирка. Среща се с Началника на държавния протокол, с Министъра на външните работи и секретаря на Президента. Навсякъде е подкрепена идеята за влизането на България в голямото ротарианско семейство и разкриването на Ротари клубове. Той си заминава с изключително добри впечатления, които след това докладва в Осло на среща на Комитета по разширението към Ротари Интернешънъл. Следват три месеца на оживена кореспонденция и много целенасочена работа на инициативното общество.

30 декември 1990 г. Благотворителен концерт, организиран от Стефан Драгостинов в подкрепа на инициативното общество.

8 януари 1991 г. Негово превъзходителство Гидо Йерлас, Посланик на Уругвай в България, активен член на РК Ла Комеренал на Дистрикт 498 и редовен участник в седмичните срещи на инициативното общество, изпраща препоръчително писмо до Президента на РИ. В него той подкрепя идеята за приобщаване на България към ротарианските страни. През следващите месеци и редица други посланици-ротарианци, които посещават седмичните срещи в хотел “Ню Отани”, изпращат подкрепящи писма

до РИ.

14 януари 1991 г. Писмо от деца и родственици на ротарианци от преди 09 септември 1944 г. до Президента на РИ Пауло Коста. В него те описват довоенната история на Ротарианството в България и желаят да създадат Ротари клуб. По-късно, след чартирането на РК - София, в него са приети Асен Ушанов, Димитър Хиков, Стефан Бочев и Елена Атанасова. Това става след няколко писма на Елена Атанасова и Стефан Бочев до РИ и обратно до тях, с изричната препоръка да се включат в съществуващия вече клуб.

23 януари 1991 г. Президентството на Република България от името на Президента Ж. Желев изпраща писмо до РИ, като приветства създаването на Ротари клубове в България и декларира, че те ще “съдействат за демокрацията”. По-късно са изпратени още две писма.

11 февруари 1991 г. Алеко Константинос, Гуверньор на Дистрикт 247, изпраща писмо до ПДГ Улрих Майстер, Председател на Комитета за разширение в новите страни. В него той благодари, че Дистрикт 247 - Гърция е избран да поеме отговорността за разширението на Ротари в България. Съобщава, че на 10 февруари 1991 г. на конференция на Комитета на Паст дистрикт гуверньорите е взето решение и е определен съставът на Комитета за разширение в България. Състав:

§ ПДГ Джон Целухидис, председател

§ ПДГ проф. Минас Вергис, член

§ ПДГ проф. Джордж Василикиотис, член

§ ПДГ проф. Сотирис Фалдис, член

§ ПДГ Джон Тегопулос, член

19 февруари 1991 г. Писмо на К. Хинов до П. Брьонер от Офиса на РИ в Цюрих. То е отчет за полугодieto. В него се съобщават изпълнените проекти от инициативната група и членският състав. “Членове на клуба са водещи личности от различни професии и с много сериозно участие в демократичните процеси.” Съобщава се, че инициативното общество е съорганизатор на благотворителен концерт. На него е изпълнена “Симфония на мира” от Стефан Драгостинов (член на инициативното общество). Симфонията е написана през 1985 г. специално за 80 годишнината на РИ и е по поръка на РК Маракайбо, Венецуела, с президент Стефан Цонев. На него присъстват Премиерът, министри, дипломати и общественици, гост е Стефан Цонев от РК Маракайбо. За първи път се съобщава, че в много градове на България са възникнали инициативни групи, които се координират от София.

20 февруари 1991 г. Писмо от П. Брьонер до К. Хинов. Офисът на Цюрих реагира незабавно. “Вашите действия и проекти, които споменавате, са едно обещаващо доказателство за това, че Вашата група е на прав път и ще стане един забележителен и достоен за внимание клуб в София”.

Февруари 1991 г. Молба на Министерство на здравеопазването чрез К. Хинов

до РИ за отпускане на ваксини срещу детски паралич. Незабавна реакция на Фондацията и Франсиз Тарли от Офиса на РИ в Цюрих съобщава, че са отпуснати 15 000 орални двойни и 25 000 единични инжекционни форми на ваксини срещу това заболяване.

29 февруари 1991 г. Писмо на ПДГ Д. Целухидис до Франсиз Тарли от Офиса на РИ в Цюрих. В него се съобщава на РИ, че Министър-председателят на България Димитър Попов по време на визитата си в Солун е заявил, че като член на създаващия се Ротари клуб София, познава добре дейността му и тази на Ротари и подкрепя неговото чартиране от РИ.

В същия период на 1991 г. Официално писмо на Министър-председателя на Република България Димитър Попов до г-н Пауло В. К. Коста - Сантос, Президент на Ротари Интернешънъл 1990-91, относно присъединяването на България към РИ. (Вж. факсимилето.)

4 март 1991 г. Писмо на Президента на РИ Пауло ди Коста до секретарите на Ротари клубовете на Дистрикт 247. В него съобщава за решението на Борда на директорите на РИ, че България се включва към Дистрикт 247, считано ефективно от 01 юли 1991 г. и новият Дистрикт ще се нарича:

Дистрикт 2470 - Гърция и България

Това е новото начало!

От този момент започват бързи действия:

18 март 1991 г. Писмо на П. Брьонер до Константинис, ДГ на Дистрикт 247, с копие до К. Хинов. "... Задължава спонсор клуба да посещава Предварителен Ротари клуб София и най-малко две години да го постави на специални грижи..." За първи път се споменава Предварителен Ротари клуб София; до тогава се говори за инициативно общество или група. Април и май 1991г. Тече кореспонденция между София, Солун и Цюрих. Реализират се малки проекти. Предварителният клуб работи много активно. С него правят контакти РК Кавала, РК Сан Франциско, РК Парнита (Атина), Ротари клубове от Франция и други. РК - Парнита посещава Предварителен Ротари клуб София от 24 до 27 май 1991г. РК Кавала изпраща голямо количество помощи за София, Пловдив и Смолян. Благодарствено писмо от Ротари интернешънъл до Президента Ж. Желев. Лекция на тема "Ортодоксалността на Балканите" с участието на Българската православна църква и СДС, а лекторът е от Гърция. Лекция на Посланика на САЩ. РК - Кожани предлага съвместна дейност. През това време членовете на Комитета за разширение начело с г-н Целухидис посещават многократно София и участват в работата на Предварителен РК София.

15 май 1991г. Лорд Зигмунд Стернберг, член на РК Лондон от Дистрикт 113, настоява пред РИ за по-бързото приобщаване на България към организацията.

3 юни 1991 г. Иван Станчов - извънреден и пълномощен посланик на България в Обединеното кралство, член на РК Лондон на Дистрикт 113, в писмо декларира, че ще "подтикне нещата" и се надява, че Ротари в София

ще има големи успехи. В остатъка от месеца, през юни и юли се разменя много голяма кореспонденция между ПРК София и Комитета за разширение в лицето на г-н Целухидис. Първа програма за Младежки обмен, организирана от РК Кавала и ПРК София. През юли там гостуват 6 деца от България за 10 дни. Изготвя се първата програма за работата на Предварителен Ротари клуб София за периода от 1 юли до 31 декември 1991г. и от 1 януари до 30 юни 1992 г., т. е. за новата ротарианска година, под ръководството на г-н Целухидис.

От февруари 1991 г. започва интензивна работа за подпомагане излизането на България от дипломатическата изолация, в която тя попадна след обявяването на мораториума върху плащането на дълга. Под официалния предлог за ротарианска среща и други неофициални причини се реализират срещи на най-високо ниво между Министър-председателите на България и Гърция - Димитър Попов и Константинос Мицотакис. Кореспонденцията минава през Предварителния Ротари клуб София и Комитета за разширение. На личностно ниво това са К. Хинов, Дж. Целухидис (тогава Главен секретар, с ранг на министър, на Министерството на Македония и Тракия в Гърция) и Ал. Бакацелос (крупен индустриалец и видна публична личност).

Септември и октомври 1991г. Продължава много голяма кореспонденция със Солун и Цюрих. От много страни по света се осъществяват първи контакти с Предварителния клуб в София. Комитетът за разширение посещава клуба на всеки две-три сбирки. Клубът развива голяма и всеобхватна дейност. Всички комисии са изградени и функционират. Бордът се събира всяка седмица. Едновременно с това работи по подпомагане изграждането на нови клубове в други градове на България.

18 септември 1991 г. В Цюрих е изпратен пълен комплект документи с окончателния "Лист на членовете учредители на Предварителен Ротари клуб София" - общо 28 човека.

В България се провеждат парламентарни избори. Те са спечелени от СДС и е избрано ново правителство. Изпратена е информация от К. Хинов до П. Брьонер и Дж. Целухидис за обществено политическата обстановка в България.

Настъпва дългоочакваният ден!

22 октомври 1991 г. Бордът на РИ взема решение да бъде чартиран Ротари клуб София с № 28356. България става 147-та ротарианска страна. Клубът започва трескава подготовка за чартърното тържество. Всички членове се включват в нея. Пристигат Целухидис, Вергис и Василикиотис. Определена е дата - 30 ноември 1991 г. Но хартата на РИ не пристига от САЩ. От Цюрих изпращат празна бланка за харта и тук се изработва харта на базата на такава, получена от гръцки клуб през септември, разбира се, с разрешението на Цюрих. Получава се поздравително писмо от Президента на РИ за 1991-92 г. Сабо. Истинската харта пристига няколко дни след тържеството.

30 ноември 1991 г. Голямо чартърно тържество. Гости са много ротарианци

от Гърция - над 350 човека. Общо в балната зала на хотел "Ню Отани" присъстват около 570 човека. Официални гости на тържеството са:

§ Председателят на Народното събрание - Стефан Савов

§ Министър-председателят - Филип Димитров

§ Зам. министър-председателят - Илко Ескенази

§ Министърът на външните работи - Стоян Ганев

§ Кметът на София Александър Янчулев

§ Представители на църквата

§ Официалният представител на президента Раджендра Сабо - Директор Обсхорн Аусвик

§ Дистрикт гуверньорът на Д-2470 - Роберто Каридопулос

§ Паст дистрикт гуверньорите - Целухидис, Вергис и Василикиотис
Живите членове на Ротари в България от преди 9 септември 1944 г. -
Коссов, Евтимов, Газурков и Джуджев.

Трябва да се отбележи енергичната работа и ролята на Калчо Хинов, Симеон Кондов, Стефан Стоянов, Димитър Стефанов, Рачо Коссов, Стефан Драгостинов и Цвятко Кадийски. От кореспонденцията се вижда и изключителната роля за признаване на България като ротарианска страна на Димитър Попов като министър-председател на България. През юни 1992 година в Орландо, САЩ, на Конгреса на Ротари интернешънъл тържествено е издигнато националното знаме на България от Калчо Хинов. България е 147-та ротарианска страна.